

Căsătoria

Când mă gândesc la familiile creștine, îmi place să le imaginez luminoase și bucuroase, ca aceea a Sfintei Familii

01.04.2012

Când mă gândesc la familiile creștine, îmi place să le imaginez luminoase și bucuroase, ca aceea a Sfintei Familii. Mesajul Crăciunului răsună cu putere: Mărire lui Dumnezeu în înaltul cerurilor, și pace pe pământ oamenilor de bunăvoință. La el se referă salutul

Apostolului: Pacea lui Cristos să domnească în inimile voastre; pacea de a ne ști iubiți de Dumnezeu Tatăl nostru, de a fi una cu Cristos, apărați de Preasfânta Fecioară Maria și de Sfântul Iosif.

Aceasta este marea lumină care luminează viața noastră și care, în ciuda dificultăților și mizeriilor personale, ne împinge să mergem înainte cu perseverență. Oricare familie creștină trebuie să fie o oază de seninătate în care, dincolo de micile contrarietăți zilnice, se observă – ca rod al unei credințe reale și trăite – o afecțiune intensă și sinceră, o pace profundă.

Este Isus care trece, 22

Căsătoria este făcută pentru ca cei care o încheie să se sfințească în ea și să sfințească pe alții prin ea: de aceea soții au un har special, care este dat de sacramentul instituit de Isus Cristos. Cine este chemat la starea de

căsătorie găsește în ea, cu harul lui Dumnezeu, toate mijloacele necesare pentru a fi sfânt, pentru a se identifica în fiecare zi mai mult cu Isus și pentru a conduce spre Domnul persoanele cu care trăiește.

Colocvii, 91

Sacrament mare

Iubirea pură și limpede a soților este o realitate sfântă pe care eu, ca preot, o binecuvântează cu ambele mâini. Tradiția creștină a văzut totdeauna în prezența lui Isus la nunta din Cana o confirmare a valorii divine a căsătoriei: Mântuitorul nostru a mers la acea nuntă – scrie Sfântul Ciril din Alexandria – pentru a sfinți principiul generației umane.

Este Isus care trece, 24

Unirea sufletelor și a trupurilor

Căsătoria este un sacrament care face din două corpuri un singur trup. Teologia afirmă cu o expresie puternică că materia ei este constituită de trupul însuși al aceluia care o încheie. Domnul sfințește și binecuvântează iubirea soțului față de soție și cea a soției față de soț: a dispus nu numai contopirea sufletelor lor, ci și a trupurilor lor. Nici un creștin, fie chemat sau nu la viața conjugală, nu o poate disprețui.

Este Isus care trece, 24

A forma o familie

Soții creștini trebuie să fie conștienți că sunt chemați să se sfințească și sfințindu-se să fie apostoli; și primul lor apostolat trebuie să fie realizat în casa lor. Trebuie să înțeleagă opera supranaturală care este pusă în crearea unei familii, în educarea copiilor, în iradiația creștină în societate. De la conștiința propriei misiuni depinde în mare parte

eficacitatea și succesul vieții lor:
fericirea lor.

Colocvii, 91

A colaborează cu Dumnezeu

Este important ca soții să dobândească un simț clar al demnității chemării lor; să știe că au fost chemați de Dumnezeu să ajungă la iubirea divină prin intermediul iubirii umane; că au fost aleși, din veșnicie, pentru a coopera cu puterea creatoare a lui Dumnezeu în procrearea și apoi în educarea copiilor; că Domnul le cere să facă din casa lor și din viața lor de familie o mărturie a tuturor virtuților creștine.

Colocvii, 93

Fidelitatea ca misiune

Căsătorie de probă? Cât de puțin cunoaște iubirea cine vorbește astfel!

Iubirea este o realitate mai sigură, mai adevărată, mai umană. Nu se poate trata ca un produs comercial, pentru care se face o îndatorire, pentru a ști proba și apoi se reține sau se aruncă, după capriciu, comoditate sau interes. Această lipsă de criteriu este atât de reprobabilă încât nu mai este nevoie s-o condamni pe cel care gândește sau acționează astfel, pentru că se condamnă de la sine la infecunditate, la tristețe, la o izolare dezolantă de-a lungul a puțini ani.

Nu pot decât să mă rog mult pentru aceștia, să-i iubesc cu tot sufletul și să caut să-i fac să înțeleagă că au mereu deschisă calea de întoarcere la Isus; dacă se străduiesc ar putea fi sfinți, creștini coerenți, pentru că nu le va lipsi nici iertarea nici harul Domnului. Numai atunci vor înțelege cu adevărat ce înseamnă iubirea: vor cunoaște Iubirea divină și nobilitatea

iubirii umane; vor încerca ce înseamnă pacea, bucuria, rodnicia.

Colocvii, 105

O cucerire reciprocă

Pentru ca să păstreze căsătoria avântul și prospețimea inițială, soția trebuie să caute să cucerească pe soț în fiecare zi; și același lucru ar trebui să se spună despre soț în privința soției. Iubirea este recuperată în fiecare zi; și iubirea se cucerește cu sacrificiu, cu un surâs și chiar cu un pic de abilitate.

Colocvii, 107

A dedica timp și îndatorire

Tocmai de aceea aș îndrăzni să spun că optzeci la sută din vina infidelității soților și a soțiilor, că nu știu să se cucerească în fiecare zi, nu știu să fie zeloși, afectuoși, delicați. Atenția femeii căsătorite trebuie să

fie concentrată asupra soțului și a copiilor. Și cea a soțului trebuie să fie concentrată asupra soției și a copiilor. Aceasta cere timp și îndatorire, pentru a ști ce trebuie făcut și să-l facă bine. Tot ceea ce face imposibilă împlinirea acestei datorii nu este un lucru bun și nu merge bine.

Colocvii, 107

Virtutea conviețuirii

Soții au harul stării – harul sacramentului – pentru a practica toate virtuțile umane și creștine ale conviețuirii: înțelegerea, buna dispoziție, răbdarea, iertarea, delicatețea în raportul reciproc. Important este de a nu se lăsa dus, de a nu se lăsa dominat de nervozitate, de orgoliu sau de manii personale. Pentru a reuși, soțul și soția trebuie să dezvolte propria viață interioară și să învețe de la Sfânta Familie de a trăi cu finețe – dintr-un motiv care

este în același timp uman și supranatural – virtuțile familiei creștine. O repet: Harul lui Dumnezeu îl au.

Colocvii, 108

Orgoliul, marele dușman

Evitați orgoliul, care este cel mai rău dușman al vieții voastre conjugale: În certurile voastre mici nici unul nu are dreptate. Cel mai senin dintre voi doi trebuie să spună un cuvânt care să poată amâna proasta dispoziție până mai târziu. Și mai târziu – singuri – vă veți certa, apoi veți face îndată pace.

Este Isus care trece, 26

A iubi înseamnă... a nutri numai un singur gând, a trăi pentru persoana iubită, a nu-și mai aparține, a fi supus, fericit și liber cu sufletul și cu inima, unei voințe care este alta... și a noastră în același timp.

Brazdă, 797

Când inima lor este foarte mică,
oamenii par că-și păstrează
proiectele alături, într-o biată cutie.

Brazdă, 802

Cineva a comparat inima noastră cu
o moară acționată de vânturile
Dragostei, ale pasiunii...

Brazdă, 811

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
casatoria/](https://opusdei.org/ro-ro/article/casatoria/) (11.04.2026)